

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 31 ທັນວາ 2017 (12-31-2017)

ພຣະເຢຊູປົນປົວ

ຫວ່ານຢາຫຍັງແດ່ທີ່ມີໃນເຮືອນ ທີ່ທ່ານເພິ່ງອາສັຍຍາມທ່ານເຈັບເປັນ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຢຊູນຳການປົນປົວມາສູ່ຊີວິດພວກເຮົາ.

ພຣະຄັມພິຕອບສນອງຊີວິດ:

ເມື່ອມາເຖິງຄວາມເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍ, ຫຼາຍໆຄົນພວກເຮົາກໍຕົກເຂົ້າໃນນຶ່ງຂອງສາມກໍລະນີນີ້: ໂທຫາທ່ານໝໍ ຢ່າງຮີບດ່ວນ, ລອງໃຊ້ຫວ່ານຢາທີ່ມີຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພວກເຮົາທີ່ໄດ້ຊື້ມາຕາມຮ້ານຂາຍຢາທົ່ວໄປ, ຫຼືບໍ່ທົວຊາກັບ ມັນແລະຫວັງວ່າມັນຄົງຈະຫາຍໄປເອງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຕົກຢູ່ໃນກໍລະນີທີສາມເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມມີອາການຈຸກສຽບທ້ອງແລະເຈັບປວດທ້ອງ. ແຕ່ວ່າຫຼັງ ຈາກຄວາມເຈັບປວດໄດ້ຫາຍໄປດົນເຕີບແລ້ວ, ໃນທີ່ສຸດຂ້າພະເຈົ້າກໍຈຶ່ງໄປພົບກັບທ່ານໝໍ. ຫຼັງຈາກປົນປົວແລະກວດ ຜ່ານໄປຫຼາຍຮອບ, ທ່ານໝໍກໍໄດ້ບອກວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີຫຼາຍຢ່າງຜິດປົກກະຕິ: ໃສ໌ລົງຫາ, ກິດໄຫຼຍ້ອຍຢ່າງສາຫັດ, ແລະການລິເລີ່ມຂອງໂຮກມະເຮັງໃນທ່ອນອາຫານ.

ເປັນເວລາຫຼາຍເດືອນ, ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງທ່ານໝໍ. ແຕ່ວ່າໃນທີ່ສຸດຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຕັດ ສິນໃຈເຮັດຢ່າງນຶ່ງອີກ: ຄືຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກຄົນອື່ນໆໃຫ້ອະທິຖານເພື່ອຕົວຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະພວກເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ອະທິ ຖານໃຫ້. ຫຼັງຈາກນັ້ນບໍ່ດົນ, ທ່ານໝໍໄດ້ບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: “ຮອບບີ, ເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດຕາມໃນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ບອກໃຫ້ ເຈົ້າເຮັດ, ແຕ່ຂ້ອຍຍັງຕົກຕະລົງຢູ່ທີ່ວ່າ: ທ່ອນອາຫານຂອງເຈົ້າມັນເປັນປົກກະຕິແລ້ວ.”

ມັນຕົກຖືກຂ້າພະເຈົ້າ: ການຮ້ອງທາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄວນຈະເປັນສິ່ງທຳອິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເຮັດ!
ຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກໄດ້ບັນທຶກເລື່ອງຂອງຊາຍຄົນນຶ່ງທີ່ຕ້ອງການຢຸກຢາເພື່ອຊ່ວຍລູກສາວຂອງຕົນ ຊາຍຄົນນີ້ ສລາດຫຼາຍ, ລາວໄດ້ໄປຫາພຣະເຢຊູ. ຂນະທີ່ພວກເຮົາຄົ້ນຄວ້າເລື່ອງຂອງລາວ, ພວກເຮົາຈະເຫັນຜົນແຫ່ງຄວາມ ເຊື່ອຂອງລາວຢ່າງໜ້າປລາດ.

ພຣະຄັມພິກາວ່າຢ່າງໃດ? (ຈົ່ງເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄັມພິ

1. ມາຣະໂກ 5:22-24

22. ມີນາຍໂຮງທັມມະເທສນາຜູ້ຊຶ້ງຊື່ຢາອີໂຣຢ່າງມາ ແລະເມື່ອທ່ານເຫັນພຣະເຢຊູກໍຂາບລົງທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະ ອົງ. 23. ແລ້ວທູນອ້ອນວອນໜ່ວງໜ່ວງພຣະອົງວ່າ, “ລູກສາວນ້ອຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຈັບຈວນຈະຕາຍແລ້ວ ຂໍເຊີນ ທ່ານໄປຢຽດມືວາງລົງໃສ່ມັນ ເພື່ອມັນຈະໄດ້ພົ້ນຕາຍມີຊີວິດຢູ່.” 24. ຝ່າຍພຣະອົງກໍສະເດັດໄປກັບຄືນນັ້ນ ມີຄົນ ຫຼວງຫຼາຍຕາມໄປແລະບຽດພຣະອົງ.

ຢາອີໂຣໄດ້ເປັນຄົນທີ່ໜ້ານັບຖືໃນຄຸ້ມເຂດ. ນອກເໜືອຈາກວິຫານໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ, ໂຮງທັມມະເທສນາຕາມທ້ອງຖິ່ນກໍໄດ້ເປັນຈຸດສູນກາງຂອງຊີວິດໃນຄຸ້ມເຂດນັ້ນ. ໃນຖານະເປັນຜູ້ນຳໃນໂຮງທັມມະເທສນາ, ຢາອີໂຣກໍມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຫຼາຍຢ່າງໃນການນຳພານະມັສການແລະໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວເປັນຜູ້ນຳຂັ້ນສູງໃນເມືອງທີ່ລາວຢູ່ນັ້ນ. ພຣະຄຳຕອນນັ້ນກໍຄວາມປາດໃຈ, ເມື່ອໄດ້ບັນລະຍາຍວ່າ ມີຜູ້ຊົນກຳລັງເບິ່ງຢູ່ ລາວກໍມີຂາບຕີນຂອງພຣະເຢຊູແລະຂໍຮ້ອງຄວາມຊ່ອຍເຫຼືອ.

ໃນສັດຕະວັດທີໜຶ່ງ, ຜູ້ຊາຍໃນເຂດຕາເວັນອອກກາງທີ່ມີຕຳແໜ່ງສູງກໍຈະຍົກກຽດຂອງຕົນໃຫ້ສູງຢູ່ຕອດເວລາ. ຄົນແນວນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ເອົາຕົວລາວເອງໃຫ້ເປັນພາບທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນຕໍ່ໜ້າປວງຊົນ. ເຖິງປານນັ້ນຢາອີໂຣບໍ່ໄດ້ສົນກັບກຸ່ມຊຸມຊົນທີ່ອ້ອມຮອບພຣະເຢຊູຢູ່ນັ້ນ. ແລະກໍບໍ່ສົນກຽວກັບການບໍ່ມີຊື່ສຽງຂອງພຣະເຢຊູຖ້າມາກາງພວກນັກສາສນາຂັ້ນສູງ. ສິ່ງທີ່ລາວຮູ້ຈັກດີນັ້ນກໍຄືພຣະເຢຊູມີຄວາມສາມາດປົນປົວຄົນ, ແລະພຣະເຢຊູແມ່ນຈຸດສຸດທ້າຍຂອງລາວ. ຢາອີໂຣຮູ້ຈັກວ່າຄວາມຫວັງຂອງລາວຢູ່ບ່ອນໃດ. ລາວເຂົ້າໃຈວ່າແມ່ນຫຍັງເປັນສິ່ງສຳຄັນແລະແມ່ນຫຍັງທີ່ບໍ່ສຳຄັນ.

ຢາອີໂຣໄດ້ຂໍຮ້ອງສິ່ງໜຶ່ງຄື: “ລູກສາວນ້ອຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຈັບຈວນຈະຕາຍແລ້ວ ຂໍເຊີນທ່ານໄປຢຽດມີວາງລົງໃສ່ລາວ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ພົ້ນຕາຍມີຊີວິດຢູ່.” ຢາອີໂຣໄດ້ປະເຊີນກັບສິ່ງທີ່ລາວບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້. ຊີວິດລູກສາວຂອງລາວໄດ້ຫລຸດອອກຈາກເອື້ອມມີຂອງລາວໄປແລ້ວ, ແລະເຫດການນີ້ເຮັດໃຫ້ຊີວິດລາວແຕກສລາຍ.

ເຖິງເຫດການໄດ້ຫລຸດຈາກເອື້ອມມີຂອງຢາອີໂຣກໍບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າລາວບໍ່ມີຄວາມຫວັງ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ລາວຮູ້ຈັກຢ່າງແນ່ນອນວ່າຈະວາງຄວາມຫວັງນັ້ນໄວ້ທີ່ໃດ: ໃນກຳມີຂອງຜູ້ປົນປົວໃຫ້ຫາຍ. ລາວບໍ່ໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ພຣະເຢຊູມາ “ລອງ” ປົວລູກສາວຂອງລາວ; ຄຳເວົ້າຂອງລາວໄດ້ເຕັມດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ. ລາວໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ຂໍເຊີນທ່ານໄປຢຽດມີວາງລົງໃສ່ລາວ ເພື່ອລາວຈະໄດ້ພົ້ນຕາຍມີຊີວິດຢູ່.”

ແມ່ນຫຍັງຄືຕໍ່ສະດຸດທີ່ກົດກັນພວກເຮົາຈາກການທັນມາຫາພຣະເຢຊູກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາ?

ຫຼາຍຄົນໃນພວກເຮົາພະຍາຍາມເຂົ້າຫາພຣະຄຣິດໃນທາງດຽວກັນ: ພວກເຮົາຫາກໍອອກມາຈາກຄວາມຢາກໄດ້ອັນແຮງກ້າ, ແຕ່ວ່າຫຼັງຈາກພວກເຮົາໄດ້ພະຍາຍາມສຸດຄວາມສາມາດຢ່າງມະນຸດສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອແຕ່ພຽງເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາຢາກໄດ້ຢ່າງແຮງກ້າສຳລັບການປົນປົວໃຫ້ຫາຍດີ, ການຊົງຕັ້ງຕົນໃໝ່, ທິດທາງ, ເປົ້າໝາຍ, ຄຸນລິມະັດປະຈຳຕົວ, ຫຼືເສຣີພາບຈາກການເປັນທາດຂອງຄວາມບາບແລະການເສບຕິດຕ່າງໆ. ແມ່ນຫຍັງກໍຕາມທີ່ເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມຢາກໄດ້ອັນແຮງກ້າຂອງພວກເຮົານັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເບິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອ.

ຂອບພຣະຄຸນຢ່າງລົ້ນເຫລືອ, ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຫັນໜີຈາກພວກເຮົາ. ພຣະອົງມາເມື່ອພວກເຮົາຊອກຫາພຣະອົງເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງໄດ້ກະທຳກັບຢາອີໂຣຢ່າງໃດ ພຣະອົງກໍຈະກະທຳກັບພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກແລະພົບກັບພວກເຮົາໃນບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຢູ່ນັ້ນ.

2. ມາຣະໂກ 5:35-40

35. ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູຍັງຊົງກ່າວຢູ່ນັ້ນ ມີບາງຄົນມາຈາກເຮືອນນາຍໂຮງທັມບອກວ່າ, “ລູກສາວຂອງທ່ານຕາຍເສັງແລ້ວ ຍັງຈະຮົບກວນອາຈານອີກເຮັດຫຍັງ.” 36. ຝ່າຍພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງຟັງຄວາມເຂົ້າເວົ້ານັ້ນ ຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ນາຍໂຮງທັມວ່າ, “ຢ່າວິຕົກເທາະ ຈຶ່ງເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ” 37. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ໃດໄປນຳ ເວັ້ນແຕ່ເປໂຕ ຢາໂກໂບ ແລະໂຍຣັນນ້ອງຊາຍຂອງຢາໂກໂບ. 38. ຄັນພຣະອົງສະເດັດພ້ອມກັບຄົນເຫຼົ່ານັ້ນໄປເຖິງເຮືອນນາຍໂຮງທັມແລ້ວ ກໍຊົງເຫັນການວຸ້ນວາຍທັງຄົນຮ້ອງໄຫ້ແຜດສຽງຮຳໄຮຫຼາຍຢູ່. 39. ແລະເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປເຖິງແລ້ວກໍຊົງຖາມວ່າ, “ພວກເຈົ້າພາກັນວຸ້ນວາຍຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ ເດັກນ້ອຍນັ້ນບໍ່ຕາຍດອກແຕ່ຫຼັບຢູ່ເທົ່ານັ້ນ.” 40. ເຂົາກໍພາກັນຫົວຂວັນພຣະອົງ ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງຊົງໄລ່ຄົນທັງປວງອອກແລ້ວ ຈຶ່ງພາພໍ່ແມ່ກັບສິດທັງສາມທີ່ຕາມພຣະອົງມານັ້ນເຂົ້າໄປໃນບ່ອນເດັກນ້ອຍຢູ່.

ລູກສາວຂອງຢາອີໂຣ ລູກໂທນຄົນດຽວຂອງລາວເທົ່ານັ້ນ (ເບິ່ງ ລູກາ 8:42) ບໍ່ພຽງແຕ່ປ່ວຍໂຊເທົ່ານັ້ນ; ລາວໃກ້ຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ. ແນ່ນອນວ່າຢາອີໂຣຄົງໄດ້ໃຊ້ເງິນຄຳທີ່ລາວມີຢູ່ນັ້ນ. ທ່ານໝໍທຸກໆຄົນໃນເມືອງ, ຮີດຄອງຕ່າງໆທາງສາສນາ, ແລະທຸກໆຫວ່ານຢາທີ່ມີປະຈຳເຮືອນກໍພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າໃຊ້ການບໍ່ໄດ້. ການໄປຫາຮັບບິຄົນເລິກລັບທີ່ຊຳລືວ່າມີຄວາມສາມາດໃນການປິ່ນປົວໃຫ້ຫາຍດີກໍຄົງຈະບໍ່ເຫຼືອບ່າກວ່າແຮງ, ແຕ່ວ່າລາວໄດ້ຍິນພຽງພໍແລ້ວຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ລາວມີຄວາມເຊື່ອ.

ຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍມີຂ່າວບໍ່ດີ: “ລູກສາວຂອງທ່ານຕາຍເສັງແລ້ວ ຍັງຈະຮິບກວນອາຈານອີກເຮັດຫຍັງ?” ອັນນີ້ບໍ່ແມ່ນແຕ່ພຽງຄັ້ງດຽວທີ່ເວລາຂອງພຣະເຢຊູເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ຕົງກັບເຫດການອັນເປັນຈິງ. ໃກ້ຈະເຖິງຕອນທ້າຍຂອງພາຣະກິດຮັບໃຊ້ໃນໂລກຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອນຂອງພຣະເຢຊູລາຊະໂຣໄດ້ປ່ວຍໂຊແລະມີການຕາຍເກີດຂຶ້ນ. ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບຂ່າວວ່າລາຊະໂຣໄດ້ເຈັບປ່ວຍ, ພຣະອົງຍັງສືບຕໍ່ຢູ່ບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຢູ່ນັ້ນຕື່ມອີກສອງມື້ກ່ອນຈະມຸ້ງໜ້າໄປຫາລາວ. (ເບິ່ງ ໂຍຮັນ 11:1-7.)

ໃນສອງເຫດການນີ້ ຄວາມຕາຍຂອງລາຊະໂຣແລະຄວາມຕາຍລູກສາວຂອງຢາອີໂຣ ເບິ່ງຄືວ່າພຣະເຢຊູຊັກຊ້າແລ້ວ. ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ໄປຕົງເວລາ. ບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍອາດຈະພົບພວກເຮົາເອງໃນຄາວຫຍຸ້ງຍາກຫຼືແມ້ກະທັ້ງກໍຣະນີທີ່ໜ້າສລົດໃຈ. ເມື່ອສິ່ງນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ພວກເຮົາຢາກໃຫ້ພຣະເຢຊູຂານຕອບຕາມຊ່ວງກຳນົດເວລາຂອງພວກເຮົາ. ແນ່ນອນ, ມັນບໍ່ເປັນໄປໃນທາງແບບນັ້ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງຈຳໄວ້ວ່າປະສົບການທັງໝົດຂອງພວກເຮົານັ້ນແມ່ນການປະສົມປະສານກັນຈາກເບື້ອງເທິງໂດຍພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ສຳແດງສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະອົງ.

ພວກເຮົາອາດຈະເຫັນການຊັກຊ້າກັບຜົນຕ່າງໆທີ່ຕາມມາທີ່ຍ້ອນກັບຫຼັງບໍ່ໄດ້, ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເຫັນແບບນັ້ນ. ການເຮັດໃຫ້ຄົນຕາຍແລ້ວຄົນມີຊີວິດໃໝ່ບໍ່ແມ່ນສິ່ງຍາກສຳລັບພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງສ້າງຈັກກະວານ, ກວ່າການປິ່ນປົວໃຫ້ຫາຍດີແມ້ກະທັ້ງຄວາມປ່ວຍໂຊເລັກໆນ້ອຍໆ. ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊັກຊ້າເວລາ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດໄວ້ວາງໃຈວ່າພຣະອົງກະທຳການເພື່ອນຳສະຫງ່າຣາສີມາສູ່ພຣະອົງເອງຢູ່ສເມີ.

ເມື່ອມາເຖິງເຮືອນຂອງຢາອີໂຣ, ຄວາມໂສກເສົ້າແລະການຮ້ອງໄຫ້ຮຳໂຣກໍເຕັມໄປໃນທີ່ນັ້ນ. ທຸກໆຢ່າງເບິ່ງຄືວ່າມັນຜິດຕໍ່ພວກເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ມີການຮ້ອງໄຫ້ຮຳໂຣ ແຕ່ທຸກໆຢ່າງມັນຖືກຕ້ອງຕໍ່ສາຍຕາຂອງພຣະບຸດພຣະເຈົ້າ. ເທິງສູງຂອງພວກທີ່ຮ້ອງໄຫ້ຮຳໂຣ ມັນໜັກດ້ວຍຄວາມໝົດຫວັງຂອງການສູນເສັງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຄຳໝູນໃຈທີ່ພິເສດທີ່ສຸດ: “ເດັກນ້ອຍນັ້ນບໍ່ຕາຍດອກແຕ່ຫຼັບຢູ່ເທົ່ານັ້ນ.”

ສຳລັບຜູ້ສ້າງແຕ່ງຊີວິດ, ການປຸກຄົນໃຫ້ຄົນຈາກຕາຍກ່າຍດັ່ງປຸກເດັກນ້ອຍໆໃຫ້ຕື່ນຈາກນອນຫຼັບ.

ທ່ານໄດ້ຮຽນຫຍັງແດ່ໃນຫລາຍປີຫາກຜ່ານໄປນັ້ນ ກ່ຽວກັບການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ?

3. ມາຣະໂກ 5:41-43

41. ພຣະອົງຊົງຈັບມືເດັກນ້ອຍນັ້ນແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ຕາລີທາກຸມ” ແປວ່າ “ຍິງນ້ອຍເອີຍ, ເຮົາບອກເຈົ້າຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແມ່.” 42. ໃນທັນໃດນັ້ນເດັກນ້ອຍນັ້ນກໍລຸກຂຶ້ນຍ່າງໄປມາເພາະວ່າອາຍຸເຂົາໄດ້ສິບສອງປີແລ້ວ ໃນບັດດຽວນັ້ນຄົນທັງປວງກໍຈິດປລາດໃຈຫຼາຍ. 43. ພຣະອົງກໍຊົງສັ່ງທ້າມເຂົາຢ່າງເດັດຂາດ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດບອກເຫດການນີ້ແລ້ວຈຶ່ງຊົງສັ່ງເຂົາໃຫ້ເອົາອາຫານມາໃຫ້ເດັກນ້ອຍນັ້ນກິນ.

ເຖິງແມ່ນໃນສັດຕະວັດທີໜຶ່ງ, ຄົນກໍຮູ້ຈັກວ່າຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວເບິ່ງຄືແນວໃດ. ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມີເຄື່ອງມືທາງວິທະຍາສາດເໝືອນດັ່ງພວກເຮົາມີໃນປັດຈຸບັນນີ້, ແຕ່ວ່າຂະນະທີ່ພວກຄົນໄດ້ເຫັນລູກສາວຂອງຢາອີໂຣແລ້ວ ພວກເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ຮູ້ໂລດວ່ານາງບໍ່ມີຊີວິດອີກແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນເມື່ອຮັບບິທີ່ສັນຈອນໄປມາຢູ່ຕອດໄດ້ຢ່າງເຂົ້າມາແລະກ່າວວ່າ, “ເດັກ

ນ້ອຍນັ້ນບໍ່ຕາຍດອກແຕ່ຫຼັບຢູ່ເທົ່ານັ້ນ.” (ມຣກ 5:39), ພວກເຂົາເຈົ້າອາດຈະຄິດວ່າພຣະອົງເວົ້າຕຸລີກທີ່ໜ້າຍ້ານ.

ແຕ່ວ່າພຣະເຢຊູກໍຊົງຮູ້ເຖິງການອັດສະຈັນທີ່ພຣະອົງກໍລັງຈະເຮັດຢູ່ນັ້ນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເອົາພວກສາວິກທີ່ໄດ້ໄປກັບ ພຣະອົງນັ້ນແລະພໍ້ແມ່ຂອງເດັກເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງກັບເດັກຍິງທີ່ຕາຍນັ້ນ. ໃນທີ່ນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ກະທຳບາງສິ່ງທີ່ອາດຈະ ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ໄດ້ໂລດໂຜນຈົນເກີນໄປ: ພຣະເຢຊູພຽງແຕ່ໄດ້ຈັບມືຂອງເດັກຍິງແລະກ່າວວ່າ, “ຕາລິທາກຸມ” ແປວ່າ “ຍິງ ນ້ອຍເອີຍ, ເຮົາບອກເຈົ້າຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແມ່.” ບໍ່ມີຄຳເວົ້າພິເສດອັນໃດເລີຍ, ບໍ່ໄດ້ຈົ່ມຄາຖາ, ບໍ່ມີນ້ຳມືນ. ຄຳເວົ້າຂອງພຣະ ເຢຊູເທົ່ານັ້ນທີ່ຕ້ອງການ. “ຢ່າງກະທັນຫັນເດັກຍິງກໍໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລະເລີ້ມຕົ້ນຢ່າງໄດ້.”

ຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດນຳອຳນາດທາຍທີ່ຕາຍແລ້ວຄົນສູ່ຊີວິດຄືຜູ້ທີ່ສ້າງຊີວິດໃນເບື້ອງຕົ້ນ ຖ້າວ່າພຣະເຢຊູສາມາດ ປະທານແລະຕິດຕັ້ງຊີວິດຄົນໃໝ່, ພຣະອົງກໍສາມາດທີ່ຈະວາງໃຈຢ່າງເຕັມສ່ວນໄດ້ໃນການທີ່ຈະຮັບມືກັບທຸກໆ ສະ ຖານະການທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນຢູ່ໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ.

ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ພື້ນຊີວິດຂອງເດັກຍິງຄົນນີ້ພຽງແຕ່ເພາະເຫດຜົນອັນງ່າຍດາຍຄືນາງໄດ້ຕາຍໄປ. ຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ຕາຍ ໄປໃນເມືອງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບໃຊ້, ເຖິງປານນັ້ນພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ນຳພວກເຂົາຄົນສູ່ຊີວິດ. ຂ່າວປະເສີດໄດ້ບັນທຶກຕົວ ຢ່າງອີກສອງອັນເທົ່ານັ້ນເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນຄົນຈາກຕາຍ. (ເບິ່ງ ລູກາ 7:11-15 ແລະ ໂຢຮັນ 11:38-44.) ພວກເຮົາອາດຈະຈົງວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ໄຜດຫຼາຍໆຄົນໃຫ້ຄົນຂຶ້ນມາ, ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ ເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຕາມເປົ້າໝາຍຢ່າງຕົງເປົ້າເພື່ອນຳສະໜັງຮາສີມາສູ່ພຣະອົງ.

ຊີວິດຂອງພວກເຮົາກໍຈະກະທົບກັບຄວາມໂຊກຮ້າຍແລະອຸບັດເຫດ, ແລະພວກເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ຈັກສເມີວ່າເປັນດ້ວຍ ເຫດໃດ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ສ່ວນຫຼາຍທີ່ສຸດຄືພວກເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ຈັກເຫດຜົນວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດ. ແຕ່ວ່າກ່ອນທີ່ພວກເຮົາ ຈະກະໂດດໃສ່ຂໍ້ສລຸບຕ່າງໆ, ໃຫ້ພວກເຮົາວາງໃຈເຊື່ອພຣະອົງຜູ້ຊົງຄວບຄຸມທຸກໆກໍຣະນີ. ພຣະອົງຈະນຳການປົ່ນປົວ ໃຫ້ທາຍໃນເວລາແລະໃນທາງຂອງພຣະອົງ ແລະສຳລັບສະໜັງຮາສີຂອງພຣະອົງ.

ແມ່ນຫຍັງຄືທາງທີ່ເໝາະສົມທີ່ພວກເຮົາສາມາດສນັບສນູນຜູ້ທີ່ລໍຄອຍການປົ່ນປົວໃຫ້ທາຍຈາກພຣະເຈົ້າ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ:

ທ່ານສາມາດວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດຢ່າງໜັ້ນໃຈຢ່າງໃດໃນອາທິດນີ້? ໃນຫຼາຍໆວັນຂ້າງໜ້າທີ່ຈະມາເຖິງນີ້ ສເມີ ໃຫ້ເຮັດອັນນຶ່ງຕາມຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- **ອະທິຖານຢ່າງຈິງຈັງ.** ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານໄດ້ຜ່ານຜ່າທີ່ເບິ່ງເໝືອນວ່າມັນເກີນຄວາມຫວັງ? ເຂົ້າຫາພຣະເຢຊູ ໃນການອ້ອນວອນອະທິຖານແລະມອບສະຖານະການຕ່າງໆຂອງທ່ານໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ. ຖອກເທຄວາມຄິດ ຂອງທ່ານ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ຄວາມສັບສົນ, ຄວາມລົງສັຍແລະສິ່ງອື່ນອີກ. ຟັງເພື່ອຈະໄດ້ຍິນພຣະເຈົ້າຕອບ.
- **ໄວ້ວາງໃຈຢ່າງເຕັມປຸ່ມ.** ພຣະເຈົ້າບໍ່ກະທຳການຕາມເວລາຂອງພວກເຮົາສເມີໄປ, ແຕ່ວ່າພວກເຮົາສາມາດ ວາງໃຈວ່າພຣະອົງຈະກະທຳສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ. ຂນະທີ່ທ່ານອະທິຖານຢູ່ນັ້ນ, ສະແດງຄວາມວາງໃຈຢ່າງຈິງຈັງວ່າ ພຣະອົງຈະຕອບດ້ວຍຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຮິດອຳນາດຂອງພຣະອົງ.
- **ແບ່ງປັນຢ່າງໃຈກວ້າງຂວາງ.** ຊອກຫາຄົນໃດຄົນນຶ່ງໃນເຂດຄຸ້ມຂອງທ່ານຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການແລະບໍ່ສາ ມາດກຸ້ມຕົວພວກເຂົາເອງ. ໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ທ່ານແລະກຸ່ມຂອງທ່ານເປັນທີ່ທາງຜ່ານຂອງກິຈການພຣະອົງ, ຊຶ່ງເປັນຂັ້ນຕອນຂອງການນຳສະໜັງຮາສີໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ.

ທ່ານໝໍ້ເປັນພາກສ່ວນອັນປະເສີດຂອງສັງຄົມໃນສມັຍໃໝ່ຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຄວນຈະໃຊ້ພວກເຮົາເຈົ້າຕາມ ຄວາມຈຳເປັນ, ພວກເຮົາຄວນຈະຊອກຫາຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແລະການປົ່ນປົວໃຫ້ທາຍຈາກພຣະຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຮົາ ໃນທຸກໆສະຖານະການ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ PA